

necurăță și spurcată, și plină de toată necurăția. Trebuia ca să tremuri pentru propriile tale păcate, și întreaga luptă să o întreprinzi pentru aceasta, iar tu te apropii întărâtând pe Dumnezeu contra fratelui?

Nu te temi, oare, și nu te îngrijești de ale tale? Nu vezi ce faci? Tu însă, stând înaintea lui Dumnezeu și cercetându-ți păcatele tale, nu te cutremuri aducându-ți aminte de păcate străine? Dar cum de rogi pe Dumnezeu? Căci prin cuvintele prin care tu îl rogi contra fratelui, prin acelea tu însuși lucrezi contra ta, nelăsând pe Dumnezeu să-ți ierte păcatele tale. Dacă tu voiești a fi un examinator exact al celor ce te-au vătămat pe tine, cum de ceri de la Dumnezeu iertarea păcatelor pe care le-ai făcut? Deci, să cunoaștem o dată, cum sunt creștinii. Dacă nu știm a ne ruga — ceea ce de altfel este lucrul cel mai lesne și mai ușor — atunci ce vom mai ști din celelalte? Să ne deprindem a ne ruga creștinește. Acele rugăciuni sunt ale elinilor, acele cereri sunt ale iudeilor, pe când ale creștinilor sunt cu totul altfel; să cerem de la El iertarea și uitarea celor ce ne-au greșit nouă. „Ocărați fiind, binecuvântăm. Prigoniți fiind, răbdăm. Huliți fiind, ne rugăm.” (I Corinteni 4, 12-13) Ascultă pe Ștefan ce spune: „Doamne, nu le socoti lor păcatul acesta”. (Faptele Apostolilor 6, 60) El nu numai că nu blestema pe cei ce îl ucideau, ci se ruga lui Dumnezeu; pe când tu nu numai că nu te rogi lui Dumnezeu, ci încă și blestemi. După cum acela este de admirat pentru bunătatea lui, tot așa și tu ești de disprețuit pentru răutatea ta. Căci pe cine admirăm noi? Spune-mi; pe aceia pentru care s-a rugat, sau pe cel ce s-a rugat? Cu siguranță că admirăm pe acesta din urmă. Apoi, dacă noi facem așa, cu atât mai mult Dumnezeu. Voiești a lovi pe dușman? Roagă-te pentru el însă nu cu gândul de a te răzbuna sau a lovi. Aceasta se va întâmpla, desigur, dar tu nu face rugăciunea cu scopul acesta. Căci, fericitul acela cu nedreptate toate le pătimea și totuși se ruga pentru ei cu căldură, în timp ce noi multe suferim după dreptate din partea dușmanilor noștri.

Dar, dacă cel ce pătimea pe nedrept nu a îndrăznit a blestema și, mai bine zis, n-a îndrăznit să nu se roage lui Dumnezeu, apoi cei ce pătimesc după dreptate, nu numai că nu se roagă pentru prigonitorii lor, ci încă îi și

blestemă — de ce osândă oare nu vor fi vrednici? Ți se pare că pe acela îl lovești, pe când adevărul este că împingi sabia în tine însuși, nelăsând pe judecător să fie blând cu păcatele tale, prin cele ce-L întărăți pe El împotriva altora. „Căci cu judecata cu care judecați, veți fi judecați, și cu măsura cu care măsurați, vi se va măsura.”

Să fim, deci, iertători, ca și noi să ne învrednicim de iertare din partea lui Dumnezeu. Acestea voiesc nu numai să le auziți, ci să le și faceți. Acum însă amintirea celor spuse se mărginește numai la vorbe, și poate că nici la vorbe, fiindcă plecând noi de aici, dacă ar întreba cineva pe unul dintre cei ce au fost de față, ce am vorbit noi aici, unii nici n-ar ști să răspundă, iar alții ar spune poate numai subiectul despre care am vorbit, adică am spus că nu trebuie să răsplătim cu rău, ci să ne și rugăm lui Dumnezeu pentru prigonitorii noștri, iar celelalte toate nemaispunându-le, căci nu și le mai aduc aminte, iar alții își mai aduc aminte de lucruri mici dar nici măcar de toate.

Mâna dreaptă a Sf. Ioan Gură de Aur, se află în Mănăstirea Filoteu din Muntele Athos, foto.

Dumnezeu pentru aceea ne-a orânduit rugăciunea, ca să nu cerem de la El nimic pământesc, nimic omenesc. Voi, cei credincioși, știți cum trebuie să vă rugați, și că orice rugăciune este obștească. „Dar, zici tu, nu se spune acolo să ne rugăm pentru necredincioși.” Fiindcă nu știți puterea rugăciunii, de aceea nu știți nici adâncimea și nici bogăția ei, căci dacă v-ar explica cineva, ar găsi-o și pe aceasta cuprinsă în ea.

Când cel ce stă de față și se roagă, zicând: „facă-se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ”, nimic altceva nu lasă a se înțelege, decât aceasta. Cum? În cer nu este nici un necredincios. Dacă era vorba numai